



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Addenda In Annotationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ADDENDA IN ANNOTATIONIBUS.

Pagina 23. col. 2. lin. 13. Post vocem συμπαθεῖσαν. Hæc adde. adverbium id iusta est elegitur apud Basiliū Magnum in epistola 308.

Pag. 24. lin. 56. post vocem pestes. Hæc adde. Augustinus in lib. de hæresibus cap. 41. Sabellianos scribit crebrius Patripassianos vocari. Ita etiam eos vocat Philastrius in lib. de hæresibus. Corruptum est hoc nomen in Commentariis epist. primæ ad Timotheum qui vulgo tribuuntur Ambrosio. Sic enim ibi scribitur *quæ nunc Manicinists, quanvis pene defecerint & Patricianis ac maxime in Manichaïs denotatur* scribo Patripassianis.

Pag. 32. lin. 48. post vocem generatis. Hæc adde. ego vero pro voce ἀγένητο, scribere mallem αγένητο id est increta generatio.

Pag. 42. col. 2. lin. 35. post vocem ἐπαρχία. Ita scribe. hic Praefectus Ægypti vocabatur Ecdicius, ut docet Julianus in epist. 6. Successerat autem Hermogeni Praefecto Ægypti, ad quem extat Juliani epistola 23.

Pag. 44. col. 2. lin. 37. Post vocem Suidas. Hæc adde. Hic est ni fallor Reginus, eui Phrynicus Sophista unum ex libris quos de oratorio apparatu scriperat, nuncupavit, ut scribit Photius in Bibliotheca cap. 158. Certe Phrynicus non nisi viris doctis libros suos nuncupaverat, quemadmodum ibidem testatur Photius.

Pag. 64. col. 2. lin. antepenult. Post vocem Photii. Hæc adde. cap. 279. Verum hic, cuius meminit Photius, aliis est ab illo quem hoc loco nominat Socrates. Prior enim ille patriam habuit Antinoum, urbem Thebaïd, vixitque temporibus Licini & Maximiani, ut testis est Photius. Helladius autem noster Alexandrinus fuisse videtur, vixitque principatu Theodosii Aug. Fuit etiam alter Helladius, qui Lexicon conscripsit teste Photio in Bibliotheca cap. 145.

Pag. 66. lin. 47. post vocem Ecclesiæ. Hæc adde. Ita Socrates noster in lib. 1. pag. 47. τὰς παρδίσιους τὰς διάτερα μητράς οὐ τῷ τῷ εὐλαύνοντας nec aliter sumitur ea vox in canone 16. & 17. Concilii Nicenæ.

Pag. 71. col. 2. lin. 53. post vocem Metropolitanos. Hæc adde. Quare Notarii isti scrinium servabant, ut docet Gregorius Magnus in lib. 1. dialogorum cap. 8. *Anastasius sancte Romanae Ecclesia cui Deo authore deservio, Notarius fuit. Qui soli Deo vacare desiderans, scrinium deservit, monasterium elegit &c.*

Pag. 83. lin. 29. post vocem ἡτορᾶς. Hæc adde. De Troili Sophistæ sapientia testis est Synesius in epist. 47. ad Theotimum, ubi illum admirabilem & Philosophum appellat. Sed & in epist. 26. eundem vocat optimum Philosophorum. Sic

etiam in epist. 73. & 109. Itaque pro voce φάλας, hoc loco scribi posset φιλόσοφος, de eodem Troilo intelligendus est Synesii locus in epist. 79. ad Anastasium, qui sic habet τὴν εργαζούσην φιλόσοφον εργάζοντας &c. De Anthemio loquitur Praefecto Præt. cui ægrotanti Constantinop. solum adiecit Sophistam, Troilum scilicet.

Pag. 130. col. 2. lin. 37. post vocem καρπίας. Hæc adde. Utitur eadem voce Strabo in lib. 17. de Canopo loquens ἔχεσα τὶ τὸν καρπόντος ιπποτὸν ἄγεστον τιμάμενον, καὶ θραπεῖας εὐθέως, οὐτοῦ καὶ τοῦ ἀλογομητάτου αὐδρας πιστίν τοῦ ἀγκομένου αὐτοῦ ὑπὲρ ιαυτοῦ τίτανα. Ubi pro verba πιστίν, quod nullum habet sensum, scribendum puto ἀγιτότιν, quod est in castuisse. Utitur etiam hac voce Plutarchus in libro 8. Symp. cap. 8.

Pag. 133. lin. ult. post vocem πεπάθεσα. Hæc adde. Porro hunc Marcum Arethustum diversum esse existimo à Marco illo Arethusto, qui cum Arianis semper conjunctus fuerat jam inde à temporibus Constantini. Hie enim mortuus est ante Concilium Serdicens, ut didici ex epistola Synodica Orientalium apud Serdicam Episcoporum, ubi de Hosio ita scribunt. Sed & Hosios propriè supradictam causam, & propter beatissima memoria Marcum, cui gravis semper injurias interrogavit, &c. quæ verbis non nisi de Marco Arethusto intelligi possunt, quem illi utpote mortuum, beatissimam memorie appellant. Huic igitur Marco alter Marcus successit, ipse quoque Semarianus, qui eidem Pseudoserdicens Synodo subscriptis, ac postea Juliani temporibus gloriosa confessione inclinatus.

Pag. 135. lin. 49. post vocem Historiæ. Hæc adde. Et Phorius in Bibliotheca cap. 14.

Pag. 158. lin. 17. post vocem Epiri. Hæc adde. Et in Concilio Chalcedonensi actione prima Marcus recensetur Episcopus Epiræ, qui interfuit Synodo Ephesina secunda, quam Graeci latrocinalem vocant.

Pag. 162. col. 2. lin. 50. post vocem promovērat. Hæc adde. Id certe testantur acta Synodi ad Quercum. In quibus decimum octavum caput accusationis adversus Chrysostomum hoc est, quod Serapionem in reatu existentem, Presbyterum ordinasset.

Pag. 169. col. 2. lin. 37. post vocem quarto. Hæc adde. Synesius in epist. 73. ad Troilum, σταυρομήτρα vocat edicta Imperialia. Ubi inter leges & Imp. constitutiones hoc delictum obseruat, quod legibus quidem auctoritas ex vetustate conciliari solet: constitutionibus vero ex novitate, quippe quæ Imp. ipsum adhuc viventem præferunt.